

רמת-הנגב, קיבוץ שדה-בוקר

צנינים במדבר

ארזע מספר 5 | יום שישי ה- 23/12/2005 | כ"ב כסלו תשס"ו

בשעה 21:00 במרכז בן-גוריון, קיבוץ שדה בוקר.



אהבות מאוחרות

יוני רכטר, עלי מוהר ואורחים



ליוני רכטר, מן הבולטים והמובילים שבמוסיקאים הישראלים כיום, מוקדש הערב המרכזי של "צלילים במדבר" מספר 8. את המופע האינטימי פותחים מספר קטעים פרי עטו של יוני רכטר אשר הוכנו במיוחד על-ידי סטודנטים מן האקדמיה בירושלים ומוסיקאים תושבי האזור: "התכוונות", "התעוררות", "עטור מצחך", "נמה יפו", "ערב עירוני", "שוב היא כאן" - שיר בו מצטרף יוני רכטר אל להקת מוזיקאים צעירים מקיבוץ שדה בוקר. בהמשך המופע נשאר יוני רכטר לבד ואליו מצטרפים בהדרגה המשורר עלי מוהר והגיטריסט אהרוני בנארי בפסיפס המבוסס על הופעתם המשותפת.

תוכנית המופע:

1.	התכוונות	-	מבוא אינסטרומנטלי בנגינת האנסמבל.
2.	התעוררות	-	מילים: עלי מוהר
3.	הילדה הכי יפה בגן	-	מילים: יהונתן גפן עיבוד: ניר כהן
4.	עטור מצחך	-	מילים: אברהם חלפי
5.	שבת בבוקר	-	מילים: תרצה אתר עיבוד: ניר כהן
6.	ערב עירוני	-	מילים: נתן אלתרמן עיבוד: מיכאל וולפה
7.	נמה יפו	-	מילים: יוסף מילוא, יעקב שרת עיבוד: מיכאל וולפה
8.	שוב היא כאן	-	מילים: עלי מוהר
9.	המבורג	-	קטע אינסטרומנטלי
10.	שיר אהבה סטנדרטי	-	מילים: אריק איינשטיין
11.	שלוש בלילה בעיר	-	מילים: דן מינסטר
12.	בדרך אליה	-	מילים: יוני רכטר ועלי מוהר
13.	השיר על הארץ	-	מילים: רחל שפירא
14.	שיעור מולדת	-	מילים: עלי מוהר ; לחן: אפרים שמיר
15.	כבו האורות	-	מילים: דן מינסטר
16.	זה כל מה שיש	-	מילים: עלי מוהר
17.	העיקר זה הרומנטיקה	-	מילים: עלי מוהר
18.	בלעדייך	-	מילים: דן מינסטר
19.	שיר נבואי קוסמי עליז	-	מילים: עלי מוהר ויוני רכטר

- כל העיבודים, למעט אלה שמצויין בהם שם המעבד, הם של יוני רכטר עצמו.
- מפיק החלק הראשון של המופע והעורך המוסיקלי של קטעים 1-5: ניר כהן.
- תודה לדניאל שפי על העבודה עם הזמרים והסיוע בהכנת התפקידים לנגנים.

יונתן רכטר נולד בתל-אביב והחל לעסוק במוסיקה כבר בגיל 7. בנעוריו גילה את המוסיקה של ה"חיפושיות" והחליט להיות מוסיקאי. הוא למד הן מוסיקה קלאסית והן ג'אז וכבר בגיל 16 יצר כמה משיריו החשובים, ביניהם "דמעות של מלאכים".

ב-1970 התגייס לצבא ושרת כפסנתרן וכמעבד בלהקת התותחנים, בה התפרסמו לראשונה עיבודים ושירים משלו. ב-1972 הצטרף אל דני סנדרסון שהקים את להקת "כוורת". לפני השרות בצה"ל ולאחריו, ובמקביל לעשייתו היוצרת, למד פסנתר והלחנה באקדמיה למוסיקה בתל-אביב.

ב-1976 כתב לחנים ועיבודים לתקליט "האהבה פנים רבות לה" של אריק איינשטיין ואחר-כך ניהל מוסיקלית את המופע של איינשטיין "אנשים אוהבים לשיר". בסוף שנות ה-70 התפרסמו רבים משיריו, ביניהם: "עטור מצחך" למילים של אברהם חלפי, "מה עושות האיילות" למילים של לאה גולדברג וכן עיבודים רבים לשירים של אריק איינשטיין, מיקי גבריאלוב, שלום חנוך ואחרים.

במקביל לעשייה זו הקים הרכב אוונגרדי בשם "14 אוקטבות" עם אבנר קנר, שם נוצר סגנונו הייחודי המשלב את הג'אז והקלאסי לכדי שפה אישית. ב-1977 ניהל מופע חדש של הזמרת אסתר עופרים, ב-1978 היה היוצר והמנהל המוסיקלי של המופע "הכבש השישה עשר" למילים של יונתן גפן. באותה שנה יצר את האלבום הראשון של גידי גוב ובו כמה משיריו החשובים - "בלעדייך", "שלוש בלילה בעיר" ו"התעוררות". ועוד באותה שנה - מופע ואלבום משותף עם הזמרת יהודית רביץ "באופן קבוע וחד פעמי".

פרסומו הרב והמוניטין שלו כיוצר הביאוהו גם ליצירה אמנותית קלאסית. הוא כתב מוסיקה ללהקות מחול כמו להקת "ענבל", להצגות תאטרון של "התאטרון הקאמרי" ו"הבימה" ואף הוציא תקליט משלו, "התכוונות" (1979), אלבום שייצג את האיכויות המיוחדות שלו.

שנות השמונים מלאו בעשייה - מוסיקה לסרטים, ערבי שירי משוררים, עיבודים לאלבומים של מיטב הזמרים בארץ, ביניהם אלבומו השני של גידי גוב (1982), האלבום "נוסטלגיה" של אריק איינשטיין (1983), האלבום "נגיעה אחת רכה" של נורית גלרון (1984) ועוד.

ב-1986 יצא אלבום שני משלו "בגובה העיניים" יחד עם התמלילן עלי מוהר, מי שהיה שותף קבוע לעבודתו היוצרת. ב-1988 יצר יוני רכטר שניים מן האלבומים החשובים שלו - "שירי אברהם חלפי" ו"פעם הייתי ילד" - שניהם עם הזמר אריק איינשטיין.

ב-1991 נערך ערב שלם מיצירתו בפסטיבל ישראל, שהונצח באלבומו "העיקר זה הרומנטיקה".

בשנות ה-90 הלכה והתרחבה עשייתו האמנותית, לצד מגוון הולך ורב של שירים ועיבודים שכתב בעבור זמרים, הצגות תאטרון וסרטים, יצר מספר יצירות קלאסיות, ביניהן יצירה לזכרו של ז'אק ברל עבור קבוצת מוסיקה נובה והקונצ'רטו לסנתור עבור התזמורת הקאמרית הישראלית.

בשנת 2000 ערכה לו התזמורת הפילהרמונית ערב מחווה בו נוגנו מיטב שיריו ואף כמה מיצירותיו האמנותיות. בשנת 2003 הוציא אלבום חדש "עוד סיפור", אחת מן הפסגות של העשייה המוסיקלית בארץ - שילוב מרתק ומעמיק של ג'אז ומוסיקה קלאסית תוך מחוייבות עמוקה של האמן לאמירה אישית וחברתית.

עלי מוהר:

עלי מוהר, עיתונאי ופזמונאי יליד תל אביב, הוא בן למשפחת כותבים. סבו, מאיר מוהר, היה סופר ומשורר, ואביו, יחיאל מוהר, היה הפזמונאי הבולט של שנות החמישים, בהן כתב את רוב להיטי להקת הנח"ל כמו "רוח סתיו", "שיר ערש נגבי" "מול הר סיני", "הורה ממטרה", "הורה היאחזות" ועוד רבים. פירסם גם חמישה ספרי שירה, בשם יחיאל מר, ושורשים יצירתיים אלה מקבלים ביטוי גם במופע "בדרך אליה".

עלי מוהר כותב טורים ב"העיר", ואף קיבץ כמה מהם בספר "מהנעשה בעירנו". כתב שירים ללהקת כוורת, אריק איינשטיין, גידי גוב, נורית גלרון, אסתר עופרים ועוד רבים, ובעיקר כתב עם יוני רכטר, שבכל תקליטיו השתתף, ולשניים מהם אף כתב את כל המלים.

אהרון בנארי:

אהרוני בנארי, גיטריסט, מלחין ומעבד, אשר לרבים מחובבי המוסיקה בארץ מוכר כמייסד להקת "אטרף" ונגן בה, שולט היטב (עד כדי מומחיות) בז'אנרים שונים במוסיקה, ובראשם ג'אז. בנוסף, הוא מנגן מוסיקה לטינית, רוק ופופ.

בנארי נולד בקיבוץ כפר בלום ב-1956. רוב עשר השנים הראשונות של לימודי המוסיקה שלו הוקדשו ללימודי נגינה בכינור ובתופים. רק ב-1968 החל ללמוד נגינה בגיטרה וכן הלחנה ועיבוד. בשנים 1981-1986 למד באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים, במחלקת הג'אז. מאז מתחלק זמנו של בנארי בין הוראה לבין פעילות מוסיקלית מקצועית ענפה: הרכבי ג'אז, פרויקטים ייחודיים חד פעמיים, נגינה בהקלטות (עם חוה אלברשטיין, אבנר שטראוס, זוהר כחילה).

ב-1982 ייסד בנארי את להקת "צליל שכן", יחד עם שמוליק קובלסקי, ויקטור אזוס, אסתי קינן, אורן פריד ואדם מוריסון. להקה זו הופיעה ברחבי הארץ, ביו השאר בפסטיבל "ג'אז בים האדום" (בשנותיו הראשונות), והוציאה סמוך לסוף דרכה אלבום יחיד. עם סיום פרק "צליל שכן" מצא את עצמו בנארי שותף לייסוד להקה אחרת - "אטרף", ב-1989, יחד עם הזמר רובנס (ראובן סלמון) ונגן הבס ויקטור אזוס, שניהם ילידי פרו, ייצגה הלהקה את הצליל הלטיני בפופ הישראלי, כשבנארי משנה לשם כך את סגנון נגינתו מג'אז לסלסה.

העליות והמורדות בדרכה של להקת "אטרף" הביאו את בנארי להעמיק את מעורבותו בתחום ההוראה, וכך החל ללמד במגמות למוסיקה בבתי ספר תיכון בקיבוצים ובירושלים, וכן ב"הד" - המכללה למוסיקה, כראש מחלקת הגיטרות והאנסמבלים.

בנארי הרחיב את פעילותו גם בתחום הנגינה המקצועית וב-1994 הצטרף ללהקת הדיקסילנד של בוריס גאמר - JERUSALEM JAZZ BAND, בה הוא מנגן בבנג'ו ובגיטרה. הרכב זה הופיע בישראל ובפסטיבלים יוקרתיים בעולם לג'אז מסורתי, ואיתו הקליט בנארי את האלבום SONG OF MY FATHER. הרכבי דיקסילנד אחרים בהם ניגן ואיתם הקליט היו קוסמי קרש הכביסה של פול מור (החל מ-97), וכן הרכב הדיקסי של אברהם פלדר (החל מ-96). כל ההרכבים בהם בנארי מנגן משלבים בהופעותיהם קטעים מקוריים שלו, לצד סטנדרטים שמנוגנים תדיר במופעי ג'אז. לדברי בנארי, לג'אז השפעה משמעותית מאוד על מגוון פעילויותיו - כנגן, כמורה, כיוצר וכמפיק.

במהלך שנת 2000 עבד בנארי כמפיק מוסיקלי שותף, יחד עם יוני רכטר, על אלבומו החדש של רכטר.

עוד חשתתפים בערב זה:

הזמרים: יאיר אפשטיין, מיה כהן, מאיה בן-מאיר, עידו בן-גל, אמנון זליג.
זמרי רמת נגב: סופרן - דליה פרנס, כרמלה יבלונקה, נעמה כץ, אדית גרינבאום.

אלט - חנה נחום, שולי ארליך, ג'נט רמק.

טנור - דני אלמוג, משה טוביה, תמר סיני.

בס - חיים טוגנדהפט, שלמה הראל.

להקה: דותן מושנוב, אדר קרן, שלו נאמן, אביעד שרר.

נגנים: כינור: איתמר זורמן, סיון אלבו

ווילנה: קטיה פולין

צליל: מאיה בלזיצמן

חליל: פניני גרובנר

אבוב: עדי קדם

קלרינט: שי גורסקי

בסון: נדב כהן

פסנתר: שחר בורק